

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Pospíšila, soudkyně Lenky Bahýřové a soudce Martina Kopy, ve věci

navrhovatelky: **I.P.**
bytem XXXXX

zast. obecným zmocněncem T.D.
bytem XXXXX

proti
odpůrci: **město Rájec-Jestřebí**
sídlem Blanenská 84

zast. advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán města Rájec-Jestřebí, schválený usnesením zastupitelstva obce č. 3 na zasedání konaném dne 28. 6. 2023,

takto:

- I. Návrh **se zamítá.**
- II. Navrhovatelka **je povinna** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Davida Zahumenského.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatelka se domáhá toho, aby soud zrušil opatření obecné povahy – Územní plán města Rájec-Jestřebí, schválený usnesením č. 3 na zasedání zastupitelstva dne 28. 6. 2023 (dále též jen „napadené OOP“ nebo „územní plán“).

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

2. Navrhovatelka vlastní v k. ú. XXXXX, v jeho jihozápadním okraji, několik pozemků, zapsaných na LV č. XXXXX, včetně pozemku parc. č. XXXXX. Tento pozemek o výměře 2 391 m² je v katastru nemovitostí dosud evidován jako *ostatní plocha* se způsobem využití *neplodná půda*. Územní plán však zařazuje tento pozemek do plochy funkčního typu LE – lesní plochy a současně stanovuje pro využití tohoto pozemku podmínky využití. Dle navrhovatelky jde o výraznou změnu proti stavu předchozímu, proto s ní nesouhlasí. Tato změna zkracuje její práva jednak tím, že oproti předcházejícímu stavu výrazně omezuje možnost využití tohoto pozemku a jednak tím, že navrhovatelce vzniknou nové povinnosti dle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích (dále jen „lesní zákon“). Navrhovatelka namítá, že tato změna nebyla v napadeném OOP řádně odůvodněna.
3. Navrhovatelka ve svém návrhu prezentuje další důvody (vady procesního i věcného charakteru), pro které by měl být územní plán zrušen jako celek. Namítá – dle označení v návrhu - (i) absenci odůvodnění některých změn, (ii) diskriminační přístup územního plánu, (iii) nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, (iv) střet zájmů člena zastupitelstva a (v) nerespektování nestability geologického podloží a ohrožení území.

II. Podmínky řízení

II.a) Včasnost návrhu

4. Při posouzení, zda byly splněny podmínky řízení k projednání návrhu jako takového (věci samé) se soud nejprve musel zabývat otázkou jeho včasnosti. S ohledem na datum, kdy byl návrh příslušnému soudu doručen (6. 8. 2024) totiž vyvstaly pochybnosti o tom, zda byl podán v souladu s § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), do jednoho roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti.
5. Územní plán se stal účinným 15. dnem ode dne jeho vyvěšení, tj. 14. 7. 2023. Odpůrce ve vyjádření k návrhu poukázal na to, že dle sledování zásilky na stránkách České pošty (<https://bit.ly/4esad2h>) byla zásilka s návrhem (č. zásilky RR930093867CZ), podaná dne 14. 7. 2024, nejprve doručována do Prahy, na adresu zmocněnce navrhovatelky. Na podacím lístku musel být dle odpůrce jako adresát uveden D., a proto byla zásilka Krajskému soudu v Brně zasílána, resp. přeposílána, Českou poštou z Prahy až dne 5. 8. 2024, tj. opožděně.
6. Podle § 40 odst. 4 s.ř.s. platí, že *je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence*. Soud za účelem vyjasnění otázky včasnosti podání návrhu vyzval obecného zmocněnce navrhovatelky, aby prokázal, že v poslední den lhůty k podání návrhu (14. 7. 2024) nechal tento návrh zaslat soudu. V reakci na tuto výzvu obecný zmocněnec navrhovatelky soudu zaslal kopii podacího lístku k zásilce RR930093867CZ, podané dne 14. 7. 2024 poštovnímu doručovateli, přičemž na místě odesílatele je uveden D. a na místě adresáta je uveden Krajský soud v Brně. Tímto důkazem, který byl proveden na jednání soudu, bylo prokázáno, že lhůta k podání návrhu byla zachována, a že prodlení při doručování zásilky je nutné přičíst na vrub České pošty. Návrh byl tedy podán včas.

II.b) Aktivní legitimace navrhovatelky a rozsah přezkumu

7. K podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je podle § 101a odst. 1 s.ř.s. oprávněn *ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen*. Takové tvrzení navrhovatelka vznesla a soud výpisem z katastru nemovitostí k LV XXXXX v k.ú. XXXXX ověřil její vlastnické právo k pozemku parc. č. XXXXX v k.ú. XXXXX, z něhož svoji aktivní legitimaci odvozovala.
8. S ohledem na rozsah návrhu je však nutno předem poukázat na to, že aktivní legitimace k podání návrhu je obecně dána vztahem mezi porušením hmotněprávních či procedurálních právních pravidel při vydání opatření obecné povahy a zásahem do právní sféry navrhovatele. Při vymezení návrhových bodů (jednotlivých námitek) proto musí navrhovatel odůvodnit, jakým způsobem se namítaná pochybení projevila v jeho právní sféře. Jsou-li namítány vady, které by nemohly mít

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

dopad do právní sféry navrhovatele, takové námitky (nejedná-li se o vady, k nimž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti) nelze projednat, neboť navrhovateli nepřisluší (např. pokud by navrhovatel brojil proti změně funkčního využití pozemku, která do jeho právní sféry jakkoli nezasahuje, či pokud by namítal nedostatečné vypořádání námitek, kterou uplatnila jiná osoba).

9. Pokud tedy navrhovatelka namítá pod bodem (i) návrhu absenci odůvodnění ve vztahu ke změnám funkčního využití pozemků, k nimž nemá jakákoli práva (konkrétně ve vztahu k pozemku parc. č. 998/2 a řadě dalších pozemků, u nichž došlo ke změně funkčního využití z územní rezervy R5 do BI – plochy pro bydlení individuální), a u nichž jakkoli neodůvodňuje dotčení vlastní právní sféry, pouze obecně uvádí, že se jedná o typově stejné vady vyskytující se napříč územním plánem, osvojuje si námitky, které jí nepřisluší. *Namítaná absence odůvodnění napadeného OOP může být přezkoumána pouze ve vztahu k právům navrhovatelky, jež jsou odvožována od jejího vlastnictví pozemku parc. č. XXXXX.*
10. Obdobně, pokud navrhovatelka pod bodem (ii) návrhu vznáší argumentaci proti diskriminačnímu přístupu územního plánu, a směřuje ji výhradně proti změnám pozemku parc. č. 998/2 a dalších pozemků, u nichž došlo ke změně funkčního využití z územní rezervy R5 do BI – plochy pro bydlení individuální, či do plochy pro bydlení individuální Z10, soud se touto argumentací nemůže zabývat. Tato změna se totiž rovněž práv navrhovatelky jakkoli nedotýká. Právní úprava v tomto typu řízení neumožňuje podat návrh v zájmu někoho jiného.
11. Mimo rozsah soudního přezkumu v případě navrhovatelky stojí i argumentace uvedená pod bodem (iii), neboť jí navrhovatelka brojí proti vypořádání námitek týkajících se návrhových ploch, k nimž nemá žádná práva (plochy pro bydlení individuální Z1, související návrhové plochy pro účelovou komunikaci Z35 a plochy pro veřejné prostranství a zeleň Z63, resp. návrhové plochy pro bydlení individuální Z10, Z11 a 713 a související návrhové plochy pro účelové komunikace Z34 a plochy pro veřejné prostranství a zeleň Z63). Navrhovatelka žádnou z těchto námitek v průběhu pořízení územního plánu nepodala. Pokud se nyní snaží osvojit si námitky své matky, paní M. P. (a dalších vlastníků pozemků v uvedených návrhových plochách), a poukazuje na jejich nedostatečné vypořádání ze strany odpůrce, s touto snahou nemůže být úspěšná, neboť si tím neoprávněně přisvojuje práva jiných osob. Paní M. P. návrh na zrušení územního plánu nepodala, ani navrhovatelku (či jinou osobu) k podání takového návrhu nepověřila; tohoto řízení se tedy neúčastní, a to ani jako osoba zúčastněná na řízení. To stejné platí i pro pana S. Š., paní V. Š., paní N. P., pana E. A. a paní L. A., pana J. Z. a paní R. Z. (tj. vlastníků pozemků v uvedených návrhových plochách).
12. Tvrzením navrhovatelky, že se cítí být dotčena na svých procesních právech tím, že námitky jiných osob nebyly dostatečně vypořádány, nemůže být rozšířen rozsah soudního přezkumu územního plánu. Jak již bylo výše uvedeno, tento rozsah se odvíjí od dotčení právní sféry navrhovatelky. Oprávnění iniciovat řízení a věcný přezkum opatření obecné povahy nespovídá osobě, která tvrdí subjektivní zkrácení na svých právech nad rozsah, jenž se jejich práv skutečně dotýká (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 8 As 247/2018-70). Skutečnost, že navrhovatelka vlastní pozemky nacházející se v území regulovaném územním plánem ještě neznámá, že může vznášet jakoukoli argumentaci proti tomuto územnímu plánu či proti postupu jeho pořízení. Nelze jí tedy přisvědčit, pokud z titulu vlastníka pozemku nacházejícího se ve zcela okrajové části územního plánu odvozuje své právo na řádné vypořádání námitek uplatněných vlastníky pozemků, jež jsou od tohoto místa vzdálené přibližně 1 km vzdušnou čarou.
13. Pod bodem (iv) návrhu navrhovatelka poukazuje na to, že pan J. M., který se jako člen zastupitelstva města podílel na rozhodování o vydání napadeného OOP, a který zároveň vlastní pozemky parc.č. XXXXX, parc. č. XXXXX a parc. č. XXXXX v plochách, jež jsou územním plánem navrženy pro bydlení individuální Z10 a Z13, je ve střetu zájmů. Navrhovatelka tvrdí, že došlo k porušení § 83 odst. 2 zákona o obcích, neboť pan J. M. před jednáním zastupitelstva ve věci územního plánu nesdělil, že pro něj vydání územního plánu bude znamenat výhodu. I tato argumentace však stojí

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

mimo rozsah soudního přezkumu územního plánu, který byl navrhovatelkou iniciován. Práva na to, aby byl územní plán přijat řádně a v souladu se zákonem se navrhovatelka může domáhat právě a pouze v návaznosti na dotčení, od něhož odvozuje svoji aktivní legitimaci. Tato legitimace je odvozována od vlastnictví pozemku parc.č. XXXXX, jehož se však navrhovatelkou tvrzený střet zájmů jednoho ze zastupitelů města jakkoli netýká.

14. Před posouzením věci samé tak lze shrnout, jak ostatně poukazoval i odpůrce ve svém vyjádření, že většina uplatněných námitek proti územnímu plánu se vlastnického práva navrhovatelky, tj. práva, od něhož je odvozena její aktivní legitimace, nedotýká. Navrhovatelka se dovolává ochrany práv vlastníků jiných pozemků, nikoli svých vlastních pozemků. Návrh podaný za účelem ochrany práv jiných osob, resp. ochrany veřejného zájmu (*actio popularis*) není ve správním soudnictví obecně přípustný a správní soudy se námitkami, z nichž nelze usuzovat na možné dotčení práv náležejících navrhovatelům (v územním plánování typicky vlastnického práva v případě vlastníků pozemků), nezabývají (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 3 As 150/2023-55, bod 30). Rovněž v tomto případě se soud takovými námitkami nemůže a nebude zabývat, neboť vykračují z možného rozsahu soudního přezkumu, který se odvíjí od práv, jež navrhovatelce přísluší.

III. Jednání před soudem

15. Za účelem potřeby doplnění dokazování nařídil soud v této věci jednání, které se konalo dne 25. 10. 2024. Nejprve byla vyjasněna otázka včasnosti návrhu. Zástupce navrhovatelky odkázal na písemný návrh a jeho doplnění a stručně jej shrnul. K tomu zdůraznil, že všechny osoby dotčené opatřením obecné povahy mají právo vědět, kdo vznesl námitky, jak a proč o nich bylo rozhodnuto, a to i přes zásadu minimalizace zásahu soudu do přijatých opatření obecné povahy. Stručnější odůvodnění lze akceptovat jen v mimořádných situacích (pandemie apod.). Zásadu proporcionality jako takovou lze aplikovat jen u dostatečně odůvodněného opatření obecné povahy, přičemž odpůrce sám je povinen test proporcionality provést, což neučinil.
16. Zástupce odpůrce zrekapituloval argumentaci uvedenou v písemném vyjádření k návrhu. Pokud navrhovatelka namítá zkrácení na právech k pozemku parc. č. XXXXX, nemá pravdu. Pozemek byl předchozím územním plánem zařazen mezi plochy zařazované do plochy krajinné zeleně, jednalo se o plochy lesních porostů. Jediná regulace, která by přicházela do úvahy namísto zvoleného funkčního využití by byla zeleně přírodního charakteru, která by však navrhovatelku ještě více omezovala. Odpůrce nerozumí tomu, čeho se vlastně navrhovatelka snaží dosáhnout. Z územního plánu přímo nevyplývají povinnosti stanovené lesním zákonem. Nicméně z leteckých snímků (i z roku 2019) je zřejmé, že pozemek je částečně pokrytý vzrostlými stromy a těsně přiléhá k dalším zalesněným pozemkům. Zástupce odpůrce dále citoval zejména bod 23 nedávného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2024, č. j. 7 As 50/2024-32, v němž byla řešena obdobná situace. Další námitky navrhovatelky představují *actio popularis* (ve prospěch M. P.) či jdou nad rámec její aktivní legitimace (překlopení plochy územní rezervy do ploch pro bydlení, které jsou od pozemku navrhovatelky značně vzdáleny).
17. Soud následně doplnil dokazování leteckými snímky předmětné části území ze stránek (www.mapy.cz), a to jak aktuálního snímku, tak snímků z předcházejících let (2019-2020, 2016-2018, 2010-2012, 2004-2007, 2001-2003). Zástupce navrhovatelky k tomu uvedl, že nechce hodnotit minulost, ale v době pořízení územního plánu nemohl být pozemek navrhovatelky považován za lesní pozemek. Zástupce odpůrce podotkl, že z provedených snímků je zřejmé, že se jedná o přírodní pozemky, resp. lesní plochy. Žádné další návrhy na doplnění dokazování účastníci řízení nevznesli. Po závěrečných návrzích soud ještě doplnil k důkazu (s ohledem na formulaci nákladového výroku ze strany odpůrce a vyjádření obecného zmocněnce navrhovatelky k tomuto návrhu) informace dostupné z oficiálních webových stránek města Rájec-Jestřebí (<https://www.rajecjestrebi.cz>) jednak Organizační schéma Městského úřadu města Rájec-Jestřebí

od 1. 6. 2024 a jednak informace o obsahu činnosti a obsazení stavebního odboru města. Následně bylo postupováno podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

IV. Meritum věci

18. Rozsah soudního přezkumu územního plánu je vymezen (ze shora vysvětlených důvodů) následujícími okruhy námitek, které navrhovatelce s ohledem na její práva v regulovaném území přísluší, resp. u nichž lze na dotčení jejích práv alespoň myslitelně usuzovat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS):

1) Námitky, že změna využití pozemku parc. č. XXXXX v k.ú. XXXXX nebyla zdůvodněna a zároveň se jedná o změnu zmatečnou a zavádějící.

2) Námitky, že odpůrce vymezil návrhové plochy pro bydlení individuální Z10, Z11 a Z13 a s nimi související návrhové plochy pro účelové komunikace Z34 a plochy pro veřejné prostranství a zeleň Z63, na problémovém (geologicky nestabilním) podloží, resp. území ohroženém vodní erozí, což dopadá i na pozemky navrhovatelky, které se nacházejí na vrcholu lokality zvané Horní Skříby.

19. Soud tyto námitky vypořádá v uvedeném pořadí, přičemž vlastnímu posouzení pro přehlednost předradí argumentaci účastníků řízení.

IV. a) Odůvodnění změny využití pozemku parc. č. XXXXX

Argumentace účastníků řízení

20. *Navrhovatelka* namítla, že zařazení jejího pozemku parc. č. XXXXX mezi *lesní plochy* je výraznou změnou oproti předchozímu stavu, kdy byl veden jako *ostatní plocha*. Tuto změnu odpůrce nijak nezdůvodnil. *Navrhovatelka* byla na svých právech zkrácena, neboť možnosti využití tohoto pozemku jsou jeho zařazením mezi lesní plochy výrazně omezeny a současně navrhovatelce vznikají nové povinnosti dle lesního zákona.

21. Dále se *navrhovatelka* domnívá, že pokud byla provedená změna v územním plánu vyznačena nikoli jako návrh, nýbrž jako stávající stav, jedná se o změnu zmatečnou a zavádějící. Územní plán nevysvětluje, proč není změna zařazení pozemku parc. č. XXXXX mezi lesní plochy vyznačena jako změna (tj. šrafovaně), nýbrž jako stávající stav (tj. bez šrafů).

22. *Odpůrce* ve vyjádření k návrhu poukázal na to, že ve vztahu k pozemku parc. č. XXXXX byla *navrhovatelka* v procesu přípravy napadeného OOP pasivní a nepodala vůči změně regulace námitky. V takovém případě dle judikatury NSS postačuje, pokud je z odůvodnění napadeného OOP patrná představa o záměrech pořizovatele alespoň v nejobecnější rovině, což je splněno. Pozemek *navrhovatelky* přiléhá k dalším zalesněným pozemkům, funkční využití LE – lesní plochy proto odpovídá skutečnému využití pozemku. Ostatně jak napadené OOP odůvodňuje, „*návrh územního plánu vychází ze skutečného stavu území*“ a mezi základními zásadami koncepce uspořádání území je uvedena mj. „*ochrana stávajících ploch trvalé vegetace, zejména lesů a dalších segmentů krajinné zeleně*“.

23. Dále odpůrce uvedl, že pozemek parc. č. XXXXX byl předchozím územním plánem zařazen do plochy L1: remízky, náletová zeleň. Plochy L1 přitom byly zařazovány do stejné kapitoly (1. Plochy krajinné zeleně) jako plochy L: lesy a bylo pro ně stanoveno: „*Jsou to plochy lesních porostů v souvislých celcích i osamělé lesní segmenty v zemědělsky využívané krajině plní ekologicko stabilizační a hospodářskou funkci. Všechny tyto lesní porosty jsou zároveň významnými krajinnými prvky.*“ V souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, bylo nutno tuto plochu zařadit do některé z vymezených ploch, a zcela logicky byla zvolena plocha lesní dle § 15 uvedené vyhlášky.

24. Je pravdou, že dle katastru nemovitostí je pozemek „*ostatní plochou*“. Bezprostředně související pozemky (parc. č. XXXXX v k.ú. XXXXX i parc. č. XXXXX v k.ú. XXXXX) však jsou lesními pozemky. Nedává tak smysl, aby byl pozemek *navrhovatelky* vymezován odlišně. Dle průzkumů v území prováděných v roce 2020 se na pozemku nacházel vzrostlý dřevinný porost a při zařazení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

pozemku mezi lesní plochy se z tohoto průřezu vycházelo. Pokud byl pozemek zalesněn, dle odpůrce nedošlo k zásahu do práv navrhovatelky, neboť i za předchozí územně plánovací dokumentace byl regulován podobně. Definice lesních pozemků dle § 3 zákona o lesích se nevztahuje k vymezení pozemku územním plánem, ale k faktickému stavu a dalším vymezeným okolnostem. I podle předcházejícího územního plánu se proto jednalo o lesní pozemek dle zákona o lesích. Jediná regulace, která by přicházela alternativně do úvahy, je regulace ZP – zeleň přírodního charakteru. Ta ale obsahuje podmínky, které by navrhovatelku více omezovaly.

25. *Navrhovatelka* na vyjádření odpůrce nad rámec návrhové argumentace reagovala tím, že v územním plánu absentuje odůvodnění změny potřebou zařazení pozemku navrhovatelky dle vyhlášky č. 501/2006 Sb. Územní plán má vysvětlit regulaci s podrobností ke každému pozemku zvlášť tehdy, pokud u tohoto pozemku dochází ke změně regulace. Pokud tomu tak není, jedná se o odůvodnění nedostatečné. K faktickému využití pozemku navrhovatelka uvedla, že tento pozemek není souvisle zalesněn již více než pět let (od roku 2019), je využíván jako remízek a plocha náletové zeleně. Není tedy pravda, že by se na pozemku v roce 2020 nacházel vzrostlý dřevinný porost (viz snímek letecké mapy z roku 2019). K alternativě (ZP – zeleň přírodního charakteru), která by dle odpůrce navrhovatelku ještě více omezovala, uvádí navrhovatelka kupř. plochu smíšenou nezastavěného území.

Hodnocení soudu

26. Soud ověřil, že pozemek parc. č. XXXXX byl předchozím předchozím územním plánem, který byl schválen dne 17. 12. 2003, zařazen do ploch neurbanizovaných, s označením *L1: remízky, náletová zeleň*. Dle předchozího územního plánu se v roce 2003 jednalo o stávající stav. Dle územního plánu z roku 2003 platilo dle regulativů využití území (kapitola 17.), že neurbanizované území zahrnuje plochy nezastavitelné (volné, krajinné, přírodní), přičemž v těchto plochách není dovoleno umístit a povolovat stavby s výjimkou staveb, které jsou určeny pro funkční využití těchto ploch a staveb nezbytných pro technické zabezpečení obce. Pro plochy *L: lesy* a *L1: remízky, náletová zeleň*, dle územního plánu z roku 2003 platilo, že *jsou to plochy lesních porostů v souvislých celcích i osamělé lesní segmenty, v zemědělsky využívané krajině plní funkci ekologicko stabilizační a hospodářskou funkci. Všechny lesní porosty jsou zároveň významnými krajinnými prvky*. Žádná z navazujících změn územního plánu Rájec-Jestřebí (celkem 17 změn) se pozemku parc. č. XXXXX a jeho funkčního využití nedotkla.
27. Dle aktuálního územního plánu spadá tento pozemek navrhovatelky do *ploch lesních (LE)*. Pro tyto plochy se stanoví jako *hlavní využití* pozemky určené k plnění funkcí lesa. *Přípustné využití* těchto ploch je následující: stavby a zařízení lesního hospodářství, související dopravní a technická infrastruktura, protierozní, protipovodňová a ekostabilizační opatření, plochy a opatření pro ochranu přírody a krajiny, skladebné části ÚSES vodní plochy a toky. *Podmíněně přípustným využitím* jsou opatření a stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu vyjma ekologických a informačních center, například stezky pro pěší a cyklisty a jejich vybavenost – pokud nedojde k podstatnému narušení hlavního využití, další stavby a zařízení dopravní a technické infrastruktury – pokud jsou ve veřejném zájmu, nelze je umístit jinde, za předpokladu minimalizace negativního ovlivnění hlavní funkce. A jako *nepřípustné využití* jsou uvedeny veškeré stavby, zařízení a opatření nesouvisející s hlavním, přípustným a podmíněně přípustným využitím, včetně staveb, zařízení a jiných opatření pro rekreaci a cestovní ruch, ekologická a informační centra a zemědělství.
28. Pokud navrhovatelka namítá, že vymezení jejího pozemku nebylo v napadeném opatření obecné povahy dostatečně zdůvodněno, je nutno potvrdit argumentaci odpůrce v tom, že požadavky na odůvodnění opatření obecné povahy se ve vztahu k jednotlivým regulacím, proti nimž navrhovatel brojí, v zásadě odvíjí od jeho aktivity či pasivity v procesu pořízení opatření obecné povahy. Pokud navrhovatel nebyl při pořízení územně plánovací dokumentace aktivní, neupozornil na svůj nesouhlas či pochybnosti námitkou, jež by mohla být ze strany pořizovatele územního plánu vypořádána a na niž by event. mohlo být reagováno úpravou územního plánu, teprve u soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

uplatněný požadavek na podrobné odůvodnění namítané regulace zpravidla nebude mít velkou šanci na úspěch.

29. Tento přístup je nutno považovat mj. s ohledem na zásadu právní jistoty za správný a je ustáleně potvrzován judikaturou správních soudů. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 As 33/2018-39, „nároky na odůvodnění regulace jednotlivých ploch v územním plánu budou zcela jiné v případě, kdy proti nim vlastníci konkrétních pozemků brojil včasnou námitkou, příp. připomínkou v průběhu řízení o návrhu územního plánu (§ 52 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., dále jen „stavební zákon“), oproti případu, (...) kdy stěžovatel zůstal před schválením daného územního plánu zcela pasivní, a nepodal námitky ani připomínky proti regulativům napadeným před soudem. Až na základě podané námitky či připomínky by byl pořizovatel územního plánu povinen regulaci určité funkční plochy odůvodnit (viz rozsudek ze dne 3. 12. 2014, čj. 7 As 186/2014-48, věc *Sibřina*, a další zde citovanou judikaturu).
30. Navrhovatelka nepodala v průběhu přípravy územního plánu proti regulativu, jímž je její pozemek řazen dle skutečného stavu v území do ploch lesních (LE), námitku ani připomínku. V takovém případě je nutno považovat za zcela dostatečné obecné odůvodnění této regulace v napadeném opatření obecné povahy, neboť z něj plynou důvody pro její vymezení.
31. Ve výrokové části územního plánu se v kapitole I.2 *Základní koncepce rozvoje obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot* stanoví mj. zásada vytváření územních podmínek pro zlepšování kvality životního prostředí a ochranu zdraví lidí, a dále zásady ochrany a rozvíjení přírodních hodnot území města a zachování rekreačního potenciálu krajiny. V kapitole I.3.3 *Vymezení ploch s rozdílným způsobem využití včetně vymezení systému sídelní zeleně* se pak mj. uvádí, že „základní členění území města vychází z dělení na území zastavěné a na území nezastavěné. ... V nezastavěném území jsou zpravidla vymezovány plochy stabilizované (nezastavěné), plochy zastavitelné (určené k zastavění) a plochy změn v krajině, které nejsou určeny primárně k zastavění. Celé řešené území je členěno na plochy s rozdílným způsobem využití (části území s různými podmínkami pro jejich využití a s různými předpoklady rozvoje), tyto plochy mají stanoveny podmínky pro své využití a dále se člení na: *plochy stabilizované*, bez větších plánovaných zásahů (mají podmínky pro využití a prostorové uspořádání shodné se současným stavem, *plochy návrhové*, plochy s navrženou změnou využití, se stanovenými podmínkami využití a prostorového uspořádání, člení se na zastavitelné plochy, plochy přestavby a plochy změn v krajině, a *územní rezervy*, plochy se stanovením možného budoucího využití a podmínkami pro jeho prověření, které jsou zpravidla vymezeny nad plochami stabilizovanými. Dle kapitoly I.5.1 *Základní zásady uspořádání krajiny* patří mezi hlavní zásady ochrana nezastavěného území, zejména přírodně nejhodnotnějších částí krajiny, ochrana stávající ploch trvalé vegetace, zejména lesů a dalších segmentů krajinné zeleně, či ochrana skladebných částí ÚSES, doplnění chybějících částí, zajištění spojitosti systému.
32. Koncepce uspořádání krajiny byla dále rozvedena v odůvodnění územního plánu, přičemž je nutno poznamenat, jak vyplývá z grafické části územního plánu, že přes pozemek navrhovatelky je veden lokální biokoridor LBK 13, což je dle odůvodnění územního plánu (s. 116) sice existující, ale málo funkční mezofilní lesní koridor vedený lesními porosty na svazích jihozápadně Jestřebí, navazuje na řešení v k. ú. XXXXX, propojuje LBC 1 (XXXXX) s RBC 1537 Bukovice. Přes pozemek navrhovatelky je tedy veden již existující lokální prvek územního systému ekologické stability (ÚSES), který je v krajině stabilizován, a kde přírodní společenstva zaujímají alespoň část plochy. Nutno konstatovat, že stávající funkční vymezení pozemku navrhovatelky, resp. jeho zařazení územním plánem do ploch lesních (LE), odpovídá základním zásadám uspořádání krajiny nového územního plánu. Nutno poznamenat, že sousedící pozemky mají stejné funkční zařazení, proto se jejich sjednocení do ploch lesních (LE) jeví jako logické a s ohledem na umístění lokálního prvku ÚSES jako žádoucí za účelem zajištění spojitosti systému.
33. Soud zároveň nesouhlasí s námitkou navrhovatelky, že by byla grafická část územního plánu ve vztahu k jejímu pozemku (není-li vymezena šrafovane) zmatečná. Oproti územnímu plánu z roku 2003 se o dílčí změnu jedná. Napadené opatření obecné povahy je však novým územním plánem, Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

kteřý vychází ze stávajícího stavu v území. Nový územní plán již nezahrnuje kategorii ploch L1, i v předcházejícím územním plánu se však jednalo o lesní porosty. Tento stav se významně nezměnil (jak vyplývá i z doplněného dokazování leteckými snímky území, a to i přes dílčí odlesnění pozemku navrhovatelky) a měnit nemá. Omezení platná pro tyto plochy byla v novém územním plánu zpřesněna, nestanoví však podstatně odlišný režim využití.

34. Zároveň je nutno uvést, že vymezení funkčního využití plochy jako plochy lesní v územně plánovací dokumentaci samo o sobě navrhovatele neurčuje její povinnosti, jak vyplývají vlastníkům lesa z lesního zákona. Pro účely lesního zákona je rozhodující, zda se v konkrétním případě jedná o pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), což jsou dle § 3 tohoto zákona jednak tzv. *lesní pozemky* (pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst. 1 tohoto zákona), a jednak tzv. *jiné pozemky* (zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace, s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, a lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí zemědělského půdního fondu a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství); u jiných pozemků může orgán státní správy lesů (v případě pochybností) nařadit označení jejich příslušnosti k pozemkům určeným k plnění funkcí lesa.
35. Případné zařazení pozemku navrhovatelky mezi PUPFL a jeho evidence v katastru nemovitostí (pokud dosud takto evidován není) se přímo neodvíjí od vymezení funkčního využití plochy, do níž pozemek spadá, v územním plánu. Bez ohledu na toto vymezení je rozhodující posouzení příslušného orgánu státní správy lesů, který vedle účelu využití pozemku zohlední i další jeho funkce v rámci krajiny. Stane-li se tento pozemek na základě tohoto rozhodnutí pozemkem určeným k plnění funkce lesa, bude muset navrhovatelka plnit zákonné povinnosti vlastníka lesa, stejně jako u ostatních svých pozemků tohoto určení.
36. K první skupině námitek lze shrnout, že navrhovatelka mohla stanovení regulativu konkrétními námitkami zpochybnit, leč tak neučinila. V takové situaci lze akceptovat odůvodnění, z něhož je alespoň v obecných obrysech seznatelné, z jakých důvodů byla vytykaná regulace v územním plánu vymezena, což bylo splněno. Toto vymezení je zároveň souladné s obecným režimem pro využití nezastavěného území dle § 18 odst. 5 stavebního zákona, jakož i s dalšími cíli územního plánování (požadavkem na ochranu přírodní hodnoty území). Požadavky na odůvodnění tedy s ohledem na procesní pasivitu navrhovatelku v procesu pořízení napadeného OOP obstojí.
37. V návaznosti na tento závěr je nutno připomenout, že nepodání námitek v průběhu pořízení územně plánovací dokumentace ze strany vlastníků dotčených pozemků brání tomu, aby se soud zabýval otázkou proporcionality případného zásahu do vlastnických práv těchto osob, neboť to v prvé řadě přísluší pořizovateli, resp. odpůrci. Pokud by tak učinil, jednalo by se ze strany soudu o zásah do dělby moci, práva obce na samosprávu i do právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, *Zlínský kraj*, bod 32, a na něj navazující judikatura, z nedávné doby např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2024, č. j. 7 As 1/2024-45, *Starnet*, bod 23). Úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito, nýbrž korigovat extrémní. Za situace, kdy namítaná regulace není jakkoli excesivní, naopak má svoje logické opodstatnění, není vůbec na místě do ní zasahovat (srov. rozsudek ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-56, *Jistebnice*, č. 1462/2008 Sb. NSS).

IV. b) Vliv nestability podloží na práva navrhovatelky

38. *Navrhovatelka* poukázala na to, že pokud územní plán nerespektuje aktuální problémy území (návrhových ploch pro bydlení individuální Z10, Z11 a Z13 a s nimi souvisejících návrhových ploch pro účelové komunikace Z34 a plochy pro veřejné prostranství a zeleň Z63, dále též jen Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

„návrhové plochy“), jedná se o věcnou vadu, která se dotýká pozemků ve vlastnictví navrhovatelky. Návrhové plochy jsou totiž vymezeny v patě svahu lokality zvané Skřiby, na jehož vrcholu, v lokalitě zvané Horní Skřiby, se nachází pozemky navrhovatelky. Jakékoli ohrožení stability svahu tak negativně dopadá i na její pozemky.

39. Navrhovatelka uvedla, že jde o nestabilní podloží složené z řasovitých vápenců a písku na jílovém podloží, tzv. téglech. Jílové podloží se přitom zpravidla vyznačuje rozdílnými mechanickými vlastnostmi, které mohou způsobit nekontrolované sesuvy půdy. Také jde podle navrhovatelky o území ohrožené vodní erozí, na což upozornil Městský úřad Blansko ve svém stanovisku ze dne 5. 1. 2021 (s. 29 textové části odůvodnění územního plánu) i Krajský úřad Jihomoravského kraje ve svém stanovisku ze dne 18. 12. 2020, v němž doporučil, aby územní plán navrhl opatření, která budou vodní erozi eliminovat. Územní plán však na problematické podloží nereagoval, pro návrhové plochy nestanovil přísnější podmínky pro využití pozemků a rezignoval i na možnost stanovit pro jednotlivé plochy konkrétnější podmínky pro využití pozemků, které by reflektovaly specifika konkrétních lokalit. Pro využití ploch pro bydlení individuální na rovině se stabilním podložím (např. plochy Z9 a Z14) tak stanovil stejně mírné požadavky jako pro využití ploch pro bydlení individuální ve svahu na nestabilním podloží a ohroženém vodní erozí (např. plochy Z10, Z11 a Z13).
40. Územní plán umožňuje zatížení svahu lokality Skřiby novou výstavbou (včetně související infrastruktury), což zvýší riziko sesuvu půdy, kupř. během přívalových dešťů a povede ke změně vlhkostních poměrů v zemině. Navrhovatelka podotkla, že riziko eroze je vážné a reálné, během povodní v roce 2002 došlo v místní části Jestřebí k sesuvu půdy.
41. Navrhovatelka také územnímu plánu vytýká, že nelogicky a neodůvodněně ruší prvek územního systému ekologické stability (ÚSES) – lokální biokoridor, který byl vymezen předchozím územním plánem na severní straně územní rezervy R5, tj. podél jižní strany stávající komunikace ulice V Humnech. Za tento biokoridor územní plán nevymezil adekvátní náhradu, což prokazuje, že napadené OOP neřeší aktuální problémy dotčeného území a pokud je navrhována intenzivní výstavba, situace se ještě zhorší.
42. Pokud územní plán na problematičnost podloží v lokalitě Skřiby reaguje návrhovými plochami zeleně ochranné a izolační K96 a K98 a odvodem dešťové vody kanalizací, jde o reakci nedostatečnou. Navrhovatelka si klade otázku, nakolik může být pouhé zatravnění dostatečnou náhradou dosavadních vzrostlých stromů, jež svými kořeny drží a zpevňují patu svahu. Preferování odvodu dešťové vody kanalizací na území ohroženém vodní erozí je pak v rozporu s požadavky § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách („vodní zákon“), podle něhož se mají preferovat taková opatření pro nakládání s dešťovou vodou, která brání jejímu odtoku a která nevedou k dalšímu úbytku podzemních vod.
43. *Odpůrce* uvedl, že se navrhovatelka odkazuje na námítky, k jejichž uplatnění není aktivně legitimována. Pozemky navrhovatelky se nacházejí západně od vrcholu lokality, směrem od města. Lokality Z10, Z11 a Z13 navazují na zastavěné území města a jsou umístěny nejen značně daleko a severovýchodně od XXXXXské rozhledny, ale navíc pod vrchem Na vápnech. Tvrzení, že by výstavbou pod lokalitou Na vápnech byly jakkoli dotčeny pozemky navrhovatelky považuje *odpůrce* za zcela vykonstruované.
44. Tvrzení navrhovatelky o složení podloží a jeho mechanických vlastnostech není podloženo žádnými odbornými podklady. Zhodnocení projektanta (zpracovatele územního plánu) je přitom takové, že v řešeném území nebyla známa žádná sesuvná území (kapitola II.9.5.7 odůvodnění územního plánu).
45. Co se týká problémů s vodní erozí, ty řeší územní plán komplexně, mj. i zapracováním plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav (viz kap. II.9.5.4 Protierozní opatření, meliorace). Byla navržena konkrétní opatření, uvedená ve vyhodnocení projektanta (s. 24 textové

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

části odůvodnění územního plánu), přičemž se rozhodně nejedná o řešení, které by preferovalo odvod dešťové vody kanalizací. Koncepce hospodaření se srážkovými vodami v kapitole I.4.4.1.2 územního plánu je pouze doplněna (viz kap. I.5.5 územního plánu) a také proto není v rozporu s požadavky § 5 odst. 3 vodního zákona. Názor navrhovatelky, že vymezení ploch ochranné a izolační zeleně K96 a K98 není dostatečným opatřením, odpůrce odmítá. Sama navrhovatelka má přitom možnost realizovat protierozní opatření např. výsadbou dřevin na pozemku parc. č. XXXXX, čemuž zařazení pozemku do plochy LE napomáhá.

46. Tvrzení navrhovatelky, že napadené OOP nelogicky a neodůvodněně ruší prvek územního systému ekologické stability – lokální biokoridor, je nepravdivé. Podél severní strany R5 předchází územní plán nevymezoval lokální biokoridor, ale pouze interakční prvek. Pro vymezení ÚSES přitom platí, že se jedná o novým územním plánem vymezenou celkovou koncepci (viz kap. II.9.5.2 odůvodnění územního plánu).
47. *Navrhovatelka* na vyjádření odpůrce nad rámec návrhové argumentace reagovala tím, že než dojde k zalesnění jejího pozemku, může dojít k výraznému vyschnutí zeminy (půda logicky vysychá odshora). Pokud odpůrce navrhuje zalesnění pozemku navrhovatelky, přiznává, že územní plán aktuální problémy daného území nerespektuje a důsledky má nést navrhovatelka. Informace o složení a mechanických vlastnostech půdy navrhovatelka čerpala z veřejně dostupné části katastru nemovitostí (informace BPEJ, jež jsou součástí každého pozemku v návrhových plochách).

Hodnocení soudu

48. Námitky týkající se nestability geologického podloží a ohrožení území erozí byly vzneseny matkou navrhovatelky, M. P., a dalšími osobami, které vlastní pozemky dotčené návrhovými plochami pro bydlení Z10, Z11 a Z13. Navrhovatelka si nyní tyto námitky osvojuje a spojuje je s ohrožením svého pozemku.
49. Co se týká odpůrcem namítaného nedostatku aktivní legitimace navrhovatelky vznést tuto námitku, tomu soud nepřisvědčil. Je pravdou, že pozemky ve vlastnictví navrhovatelky jsou od návrhových ploch vzdálené přibližně 1 km vzdušnou čarou. Nelze však podle soudu (na základě obecně známých přírodních a fyzikálních zákonitostí) zcela vyloučit, že by realizace nové výstavby v patě svahu by mohla ovlivnit stabilitu podloží na vrcholu tohoto svahu, tj. v lokalitě Horní Skříby, resp. v okolí XXXXXské rozhledny, kde má navrhovatelka pozemky. Z tohoto důvodu nelze námitky vznesené navrhovatelkou zcela odmítnout.
50. Při jejich posouzení je však současně nutno přihlížet k tomu, že navrhovatelka byla v procesu pořízení územního plánu zcela pasivní a neuplatnila k němu tyto ani žádné jiné námitky. Přestože obdobné námitky byly uplatněny ze strany jiných osob, navrhovatelka nemůže ve vztahu ke své osobě namítat jejich případné dostatečně nevypořádání. Soud se může její argumentací zabývat pouze do té míry, v jaké navrhovatelka ve vztahu k územnímu plánu namítá „nerespektování aktuálních problémů v území“, konkrétně tedy tvrzených problémů se sesuvy půdy a související absencí protierozních opatření. V tomto ohledu bude posouzeno, zda územní plán respektuje požadavky právní úpravy.
51. Podle § 19 odst. 1 stavebního zákona je úkolem územního plánování mj. *zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, či vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území a navrhovat kompenzační opatření.*
52. Dle textové části územního plánu patří mezi jeho základní zásady (kapitola I.2) vedle navýšení obytného potenciálu města návrhem nových ploch pro výstavbu též vytváření územních podmínek pro preventivní ochranu území před přírodními katastrofami a potenciálními riziky. Urbanistická koncepce řešení (kapitola I.3.1) pak navrhuje mj. opatření na snížení eroze, zejména znehodnocení Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

půd produkčních ploch (zemědělských, lesních) a ochranu zastavěného území proti vodám přívalových srážek, a ostatní nezastavěné plochy (přírodní, krajinné zeleně, vodní a vodohospodářské apod.) vyhodnocuje vzhledem k jejich přínosu pro ochranu přírody a krajiny, pro vedení ÚSES a pro preventivní ochranu území před přírodními katastrofami (záplavy, sucho), případně navrhuje jejich plošný rozvoj. V kapitole I.5 pak územní plán vymezuje koncepci uspořádání krajiny, včetně ÚSES, protierozní opatření či ochranu před povodněmi. Konkrétně pak co se týká protierozních opatření, územní plán v maximální míře respektuje dochovanou krajinnou strukturu, „*v zemědělské krajině jsou v rámci ploch s rozdílným způsobem využití stabilizovány významné vegetační formace a krajinné prvky s protierozním významem, včetně vymezení ÚSES s příznivým vlivem na krajinnou strukturu. Územní plán vymezuje návrhové plochy protierozních opatření, jedná se o plochy pro protierozní meze a interakční prvky – aleje, ty jsou územním plánem vymezeny jako plochy zeleně ochranné a izolační (ZO), viz výše. Jako plochy zemědělské – louky a pastviny (AL) byly vymezeny plochy navržené k zatravnění*“.

53. Z textové části územního plánu pak plynou zásady obecně platné pro všechny plochy s rozdílným způsobem využití (kap. I.6.1), a sice zásada, že stavby nelze realizovat bez potřebné technické infrastruktury a je třeba v co největší míře navrhovat opatření pro eliminaci negativního ovlivnění odtokových poměrů - zachovat vsakování na pozemku (pokud to umožňují geologické podmínky), či že při povolování zástavby v návrhových plochách je nutno postupovat tak, aby byla zachována kompaktnost zemědělských ploch, jejich obslužnost, a aby bylo zamezeno vodní a větrné erozi nezápevných pozemků nebo zvýšenému riziku negativních dopadů bořivých větrů na okrajové části lesních porostů.
54. Nelze opomenout ani stanovené podmínky využití pro jednotlivé návrhové plochy, konkrétně pro plochy určené pro bydlení individuální (BI, kap. I. 6.2.1.2), u nichž územní plán stanoví další podmínky využití takové, že v plochách, ve kterých mohou být ovlivněny investice do půdy, tj. odvodňovací zařízení nebo závlahy, *nebude negativně ovlivněna jejich funkce a hydrogeologické poměry v území*. Stejně podmínky platí u ploch dopravní infrastruktury – doprava silniční (kap. I.6.2.6.1) či u ploch veřejných prostranství (kap. I.6.2.4.1). Z textové části územního plánu tedy lze usuzovat na to, že z hlediska hydrogeologických poměrů byly úkoly územního plánování reflektovány.
55. Z jeho odůvodnění lze pak odkázat zvláště na kap. II.9.5.4 Protierozní opatření, meliorace, podle něhož „*územní plán v první řadě stabilizuje v zemědělské krajině veškeré dochované významné segmenty krajiny (krajinnou zeleně, remízky, stepní lada, zabradly, sady) a dále řeší tuto problematiku návrhem protierozních a protipovodňových opatření. Systém opatření byl vymezen na základě plánů společných zařízení dle komplexních pozemkových úprav, které byly provedeny v Jestřebí a v Holesíně. Do územního plánu byla přebrána opatření, která jsou zobrazená v měřítku ÚP, jedná se o plochy pro protierozní meze a interakční prvky – aleje, ty jsou územním plánem vymezeny jako plochy zeleně ochranné a izolační (ZO)... Jako plochy zemědělské – louky a pastviny (AL) byly z KoPU převzaty plochy navržené k zatravnění. Detailní liniová opatření (např. příkopy) nebyla zobrazována, nicméně jejich realizace je umožněna „podmínkami využití ploch s rozdílným způsobem využití“ v rámci všech nezastavitelných typů ploch. Dále se doporučuje snížit vodní erozi půdy lepším hospodařením (výběr plodin dle velikosti a sklonu osevních ploch, způsob orby po vrstevnicích apod.) a provést další protierozní a protipovodňová opatření, jako jsou průlehy a příkopy, ÚP tato opatření umožňuje v rámci přípustného využití v plochách nezastavěného území...“*
56. Obává-li se navrhovatelka sesuvů půdy, dle územního plánu nejsou v řešeném území žádná sesuvná území (kap. II.9.5.7). Podobně tomu bylo i v předcházejícím územním plánu (viz kap. 4.4. jeho textové a tabulkové části). Historické ložisko těžby rud, které evidovalo Ministerstvo životního prostředí s označením XXXXX 3 – Jestřebí (viz jeho vyjádření k předcházejícímu územnímu plánu) se nachází mimo hranice řešeného území.
57. K dalším námitkám lze uvést (ale s ohledem na pasivitu navrhovatelky při pořízení územního plánu se jedná již o posouzení nad rámec nutného odůvodnění), že Krajský úřad JMK uplatnil nesouhlasné stanovisko k návrhové ploše Z23 (ta byla z návrhu vypuštěna), k ostatním návrhovým plochám uplatnil stanovisko souhlasné. Stanovisko Městského úřadu Blansko upozorňující na Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

ohrožení území vodní erozí v části Jestřebí se týkalo území nad ulicí Lesní a doporučilo navrhnout taková opatření, která budou ohrožení vodní erozí eliminovat. V této lokalitě byla navržena (v místě pozemku parc.č. 1576) zeleň ochranná a izolační (K98), další pozemky (parc. č. 1297 a 1577) byly stabilizovány jako plochy zemědělské AL – louky pastviny. Problematika protierozních opatření tedy opomenuta nebyla a bylo navrženo odůvodněné řešení pro danou lokalitu. Navrhovatelce přitom nelze přisvědčit v tom, že by územním plánem navrhované řešení upřednostňovalo odvod dešťové vody kanalizací. Jedná se o doplňkové opatření k hospodaření se srážkovými vodami (kap. I.4.4.1.2 ve spojení s kap. I.5.5 textové části územního plánu) a v tom jistě nelze spatřovat porušení vodního zákona. Pokud navrhovatelka poukazovala na přetrvávající nebezpečí sesuvů půdy a hodnotila navržená opatření jako nedostatečná, tomuto jejímu přesvědčení nelze přisvědčit za situace, kdy jej jakkoli nedokládá (např. odborným posudkem).

58. Co se týká výtky, že územní plán ruší lokální biokoridor vymezený na severní straně původní územní rezervy Z5, a že za toto zrušení není stanovena náhrada, lze uvést, že územní plán v místě někdejší plochy územní rezervy R5 nově vymezuje plochu pro individuální bydlení, která navazuje na sousední stabilizovanou plochu bydlení a rozšiřuje tak zastavitelnou plochu. Při takové volbě rozvoje území je logická proměna v jednotlivých prvcích ÚSES. Původně zde byl umístěn interakční prvek, nikoli lokální biokoridor, jak navrhovatelka uvádí. V kap. I.5.2 textové části územního plánu je popsán a vymezen ÚSES v řešeném území, a to jako celek; jeho součástí jsou jak regionální (RBC, RK), tak lokální prvky (z toho je celkem 10 lokálních biocenter a 13 lokálních biokoridorů). Obecně lze též přisvědčit odpůrci, že navrhovatelka sama může hospodařením na svých pozemcích ovlivnit odtokové poměry v krajině, z čehož však nelze usuzovat na opodstatněnost námitek navrhovatelky.

V. Závěr a náklady řízení

59. Při přezkumu napadeného OOP soud dospěl k závěru, že námitky navrhovatelky neopodstatňují jakýkoli zásah do územního plánu, tím méně pak jeho navrhované zrušení jako celku. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., tj. podle principu úspěchu ve věci.
60. Navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože ve věci neměla úspěch. Toto právo naopak vzniklo odpůrci. Odpůrce navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, neboť je malým městem, které nedisponuje odborným aparátem nezbytným pro pořízení územního plánu ani pro jeho obhajobu v soudním řízení. A soud tomu přisvědčil. Ve správním soudnictví obvykle není přiznávána náhrada nákladů řízení za právní zastoupení „profesionálním“ správním orgánům, o nichž se předpokládá, že budou způsobilé hájit svá rozhodnutí či své postupy před soudem samy. Výjimku z tohoto pravidla ale tvoří právě část agendy přezkoumávání opatření obecné povahy, v níž na straně odpůrce často stojí malé obce, které nemají potřebný odborný aparát (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29).
61. Odpůrce je titulárně městem (má cca 3 700 obyvatel) a má i svůj stavební úřad. Z veřejně dostupných webových stránek je však patrné, že ani na jeho stavebním úřadu nepracují právníci; nelze proto rozumně očekávat, že by odpůrce sám bez pomoci právníka kvalifikovaně argumentoval před soudem v odborných otázkách, k nimž patří otázky územního plánování. Pokud zástupce navrhovatelky ve vztahu k nákladovému výroku odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 23/2015 (obec Dýšina), zde bylo postupováno podle § 60 odst. 3 s.ř.s., nejedná se tedy o relevantní případ. Naopak jinými případy (např. rozsudky NSS ve sp. zn. 5 As 394/2020, či sp. zn. 10 As 169/2019) lze přijatý závěr podpořit.
62. Náklady odpůrce na právní zastoupení tak byly účelně vynaloženy a při procesním úspěchu náleží odpůrci jejich náhrada. Ta sestává z požadovaných nákladů na zastoupení advokátem spočívajících v odměně za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí věci, sepsání žaloby, účast na jednání] a v náhradě hotových výdajů ve formě tří režijních paušálů po 300 Kč, tj. celkem 10 200 Kč, podle

§ 9 odst. 4 § 11 odst. 1 § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb [advokátní tarif]. Celkovou částku nákladů na zastoupení advokátem je třeba zvýšit o částku 2 142 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše náhrady nákladů přiznané odpůrci tak činí 12 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil navrhovatelce přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. října 2024

Petr Pospíšil
předseda senátu

v. z. dle § 54 odst. 2 věta druhá s.ř.s.
Lenka Bahýřová v. r.
soudkyně